

[H. Larsen (Bjerre).]

en tung byrde på sig i forbindelse med den trafikale situation under en strejke. Byrden er blevet mildnet noget, fordi vi havde SAS, hvis organisation og personale sammen med de ansatte i statens luftfartsvæsen på en fortræffelig måde har hjulpet til med at lette besværlighederne. Det bornholmske erhvervsliv har også vist megen forståelse i denne sag, men der er jo intet at sige til, at tålmodigheden er ved at slippe op.

På denne baggrund vil jeg fremhæve, at alle på Bornholm forventer, at enhver vil efterleve det, som forbundsformand From Andersen har givet udtryk for over for offentligheden: vi strejker ikke over for den bornholmske befolkning; vi strejker kun mod Dampskibsselskabet på Bornholm af 1866 og Dansk Dampskibsrederiforening. Der er også på Bornholm forståelse for de mindstelønskrav, som er fremsat under de løbende forhandlinger, men ingen kan forstå, hvorfor en landsdel skal være afskåret fra normal trafik i den anledning. Ansvarer herfor falder på Dansk Dampskibsrederiforening, men også Dampskibsselskabet på Bornholm af 1866 har en betydelig part af ansvaret.

På denne baggrund mener jeg som repræsentant for det bornholmske folk med saglig styrke at kunne sige: hverken mit parti eller dets repræsentanter vil spare sig nogen anstrengelser for at sikre Bornholm en trafikåre til søs, der altid og under alle forhold, som menneskekraft nu engang kan bestemme over, vil kunne besejle farvandet mellem vor ø og København. Om dette så skal ske i forbindelse med vort gamle selskab, som har dybe rødder i den bornholmske befolkning, eller der skal betrædes nye veje, må afhænge af de kommende forhandlinger. Men jeg vil gerne her over for den højtærede statsminister fremhæve det ønskelige i, at der skabes et tjenligt udvalg, hvori alle betydningsfulde trafikale forhold for Bornholm til sin tid kan gøres til genstand for saglig behandling.

Det tiltaler ikke mig at foranstalte skalpejagter, når den ene part befinder sig i en tilstand af lammelse; men der er et ansvar i denne sag, som må fastholdes og må få en bestemt konsekvens, nemlig denne, at Bornholm også trafikmæssigt med sikre bånd knyttes fast til vort moderland.

Om dette skal ske i form af kontakter mellem samfundet og det selskab, der sejler for øjeblikket, må fremtiden vise. Jeg føler mig i hvert tilfælde i ganske nøje kontakt med den bornholmske befolkning, når jeg siger, at tålmodigheden er forbi.

Må jeg endelig føje til, at selv om vi nu har fået en statsfærge i gang, er det ikke helt tilfredsstillende, at den kun sejler hver anden dag; jeg mener, at vi bør have en hyppigere forbindelse. Det kan nok skabes ved, at man sejler på Ystad, og jeg skal derfor anmode den højtærede minister for offentlige arbejder om at undersøge dette problem med henblik på, at en rute Bornholm-Ystad etableres.

Ninn-Hansen: Det var ganske naturligt, at det ærede medlem hr. Ib Thyregod mindede om situationen i 1956, hvor Bornholm jo heller ikke helt fik indtryk af det, som det ærede medlem hr. H. Larsen (Bjerre) med rette lagde vægt på, at Bornholm er en del af Danmark og skal behandles derefter. Det er altså anden gang, Bornholm ikke bliver behandlet som en del af Danmark. Vi har også på andre tidspunkter af denne drøftelse beskæftiget os med forholdene i 1956, og det kan vel være naturligt at vende tilbage til dem, også når man ser på forskellene mellem 1956 og det, der nu foregår fra den høje regerings side.

Men medens vi er ved sammenligningerne, vil jeg gerne have lov at gå yderligere et år tilbage, ikke mindst i forbindelse med det, den højtærede statsminister kom ind på, nemlig at nu gjaldt det om at få konflikten ud af verden. I 1955 var der en situation, skabt af valutakrise, i hvilken den høje regering havde en særlig karakteristisk af oppositionen. Jeg tror, det var den højtærede forsvarsminister, der dengang betegnede oppositionen som dem, der sad med de korslagte arme; det var vist den højtærede forsvarsminister, der lancerede udtrykket. Nu ved jeg, at den højtærede forsvarsminister er en venlig mand, og derfor tror jeg, at hvis man skal tale om korslagte arme i dag, vil den højtærede minister vel ikke først og fremmest placere dem hos oppositionen; det er, som om de korslagte arme har holdt flyttedag. Man har endda indtryk af, at dér, hvor de er placeret i dag, er skuldrene så svage, at de kun kan bære